

ventes, at der er bred tilslutning, også når man når ud over dem, der står for det overordnede ansvar.

Vi vil således arbejde positivt med i udvalget på dette lovforslag.

Margrete Auken (SF):

ISF's folketingsgruppe er vi om muligt endnu mere skeptiske, end hr. Søren Hansen var over for lovforslaget. Det er lidt underligt, at man får et forsøg i gang, som er så stort, at det kan diskuteres, hvor meget forsøg der er i det. Det er en meget stor del af teaterområdet, der er inde under det.

Derudover har det jo det ved sig, at man sætter det i gang inden for f.eks. to sjællandske amter, der ligger lige klos op ad hinanden. Hvorfor kunne man ikke nøjes med det ene og så finde et amt et andet sted, hvis det skulle have præg af forsøg i den størrelsesorden?

Man tager to store kommuner, som ligner hinanden meget, nemlig Odense og Århus. Det virker altså meget lidt gennemtænkt, når det skal være et forsøg. Det ligner snarere noget, som er en begyndelse på det, man gerne vil have skal ske, nemlig at størstedelen af kulturlivet lægges væk fra staten, væk fra ministeren.

Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men jeg har set en af avisgennemgangene – jeg tror, det er Århus Stiftstidende – hvor man siger, at det egentlig er ministerens hensigt, at det eneste, der skal ligge i statsligt regi, er sådan noget som Det Kongelige Teater og Nationalmuseet; resten skal ligge decentralt.

Ord som »decentral« og »selvforvaltning« og sådan noget er jo plusord. Hvem tør gå imod dét? Så er man en grim én. Hvem går ind for centralisme, og hvem går ind for formynderi?

Spørgsmålet er, om Danmark ikke er så lille et land, at det er lidt komisk, at vi på sådan nogle områder her, som er så spinkelt beskyttet i øvrigt, skal tale om at decentralisere. Vi er ikke større, end et amt er andre steder i verden, og det giver skam meget god mening at sige, at det her skal have en eller anden slags – i denne her sammenhæng – central styring.

Jeg erindrer en kendt museumsmand, der på et tidspunkt sagde, at det var betydelig lettere og friere at være under staten end at være under amtet, som i en helt anden grad kunne komme og blande sig i, hvad en dygtig museumsmand kunne lave.

Jeg har da været glad for, at ministeren har opretholdt armslængdeprincippet i lovforslaget,

men gør jo ministeren opmærksom på, at når man hører efter, hvordan det lyder – først og fremmest fra Venstre – så er det jo tydeligt, at nu skal vi lægge det ud til noget helt lokalt, og så kommer de bekymringer, som hr. Søren Hansen gav udtryk for, så meget desto mere til deres ret: Der er grund til at være ængstelig for, hvordan det her vil udvikle sig.

Der er derudover også grund til at minde om, at kulturlivet har meget få stærke lokale presionsgrupper, som vil sørge for, at også lidt mere specielle ting bliver opretholdt på de lokale budgetter, når man gør det på denne måde her. Vi ved, hvad der er sket med bibliotekerne, og der er ikke nogen, der protesterer, når de bliver genstand for nedskæringer. Det spørgsmålstegn, som Kommunernes Landsforening har sat ved forslaget, er mig bekendt. Man er ked af, at man ikke kan få lov til at skalte og valte endnu mere med det. Altså, man er ked af, at de hegns-pæle er der, som vi er glade for er i forslaget.

Så når alt det her er sagt, er spørgsmålet: Er det simpelt hen ikke at gamble alt for meget at sætte det på forsøg i det store, store omfang, som det gøres i: med de store amter, de store byer? Er det ikke, om ikke ligefrem at række fanden en lillefinger – det er måske så meget igen – men så at have en eller anden slags tilbøjelighed til, at nu må vi hellere sætte os på det hele og så lade være med at have de dér lidt sære ting?

Man kan være dybt bekymret for, om ministeren overhovedet har mulighed for at komme tilbage igen, især jo altså fordi man er bekymret for, om hun ønsker at komme tilbage igen, hvis det citat fra Århus Stiftstidende, som jeg henviste til, er rigtigt, hvori det siges, at ministeren faktisk ikke vil have andet end Det Kongelige Teater og Nationalmuseet. Hvis det er rigtigt, så er vi på vej væk fra, at der skal være statsligt styr på det.

Hvis det eneste, der er af forsøg i det her, er, at man skubber tingene ud, så er SF imod. Vi vil faktisk gerne være med til forsøg, men lad os dog holde det i lille målestok og så se, hvad der kommer ud af det, og sige, at går det her godt, så går vi videre med det.

Den meget store målestok, det er lagt frem i, gør os så skeptiske, at det bliver svært for ministeren at sige, at hun har opbakning fra den side, og jeg tror, at ministeren er interesseret i at have den opbakning, da der jo ellers fra højre side i salen – i hvert fald hos Venstre – trækkes rykkeligt i retning af, at de dér hegns-pæle skal rykkes op, så man kan lægge det helt ud til det lokale.